Vnitrostátní soudy a nesoudní subjekty

Vnitrostátní soudy a nesoudní subjekty

Maďarsko

I. Vnitrostátní soudy
- I.1. Soudy
- I.2 Ústavní soud

II. Vnitrostátní instituce na ochranu lidských práv, veřejný ochránce práv
- II.1 Komisař pro základní práva
- II.2 Specializované úřady na ochranu lidských práv
  - II.2.1 Maďarský národní úřad pro ochranu údajů a svobodu informací
  - II.2.2 Úřad pro rovné zacházení
  - II.2.3 Nezávislá komise pro stížnosti na polici

III. Jiné
- III.1 Maďarská státní zastupitelství
- III.2 Podpora pro oběti
- III.3 Právní pomoc

I. Vnitrostátní soudy

I.1 Soudy

1. Úkoly

Podle základního zákona Maďarska (maďarská ústava) je úkolem soudů výkon spravedlnosti. To znamená rozhodování v trestních věcech a soukromoprávních sporech, rozhodování o zákonnosti správních rozhodnutí a obecních vyhlášek a rozhodování, zda místní orgán splnil své zákonné legislativní povinnosti. Právní předpisy mohou stanovit i další případy, o kterých má rozhodovat soud.

Zásady zaručující soudní nezávislost jsou stanoveny v základním zákoně: soudci jsou vázáni pouze právními předpisy, nemohou dostávat pokyny ke svému rozhodování a ze svého úřadu mohou být odvoláni z důvodů a na základě postupů stanovených právními předpisy. Nemohou být členy politické strany ani se angažovat v politické činnosti.

2. Organizace

V Maďarsku plní úkol výkonu spravedlnosti Nejvyšší soud (*Kúria*) Maďarska, krajské odvolací soudy, krajské soudy, okresní soudy a správní a pracovní soudy.

Mezi jednotlivými soudními úrovněmi neexistuje žádný hierarchický vztah. Soudy v hierarchii výše postavené nemají pravomoc udělovat pokyny soudům, které jsou v hierarchii níže postavené. Soudci vydávají svá rozhodnutí v souladu s právními předpisy a svým morálním přesvědčením.

Okresní soudy (*járásbíróságok*)

Většinu věcí v prvním stupni projednávají okresní soudy. V současné době rozhoduje v Maďarsku 111 okresních soudů. Maďarský termín pro okresní soudy v Budapešti je *kerületi bíróság*. Ve 23 okresech Budapešti působí celkem šest jednotných okresních soudů (*egyesített kerületi bíróság*). Okresní soudy jsou soudy prvního stupně a v jejich čele stojí předseda.

Správní a pracovní soudy

Maďarsko má 20 správních a pracovních soudů, které – jak jejich jméno naznačuje – se zabývají výlučně správními a pracovními věcmi. Jejich hlavním úkolem je přezkum správních rozhodnutí a rozhodování ve věcech vyplývajících z pracovněprávních vztahů a kvazi-zaměstnaneckých vztahů.

Krajské soudy (*törvényszékek*)

Krajské soudy působí jako soudy prvního nebo druhého stupně. Věc může být postoupena krajskému soudu dvěma způsoby. První možností je, že proti rozsudku vynesenému v prvním stupni (jinými slovy okresním nebo správním a pracovním soudem) podá zainteresovaná strana opravný prostředek. Některé věci však začínají u krajského soudu a v tomto případě působí tyto soudy jako soudy prvního stupně. Procesněprávní předpisy (občanský soudní řád a trestní řád) určují, kterých věcí se to týká, například na základě hodnoty sporu nebo na základě toho, zda se jedná o zvláštní věc nebo věc spojenou se zvláště závažným trestným činem. Krajské soudy tvoří senáty, skupiny a trestní, občanskoprávní, hospodářská, správní a pracovní kolegia, v jejichž čele stojí předseda.

Krajské odvolací soudy (*ítélőtáblák*)

Pět krajských odvolacích soudů představuje úroveň mezi krajskými soudy a Nejvyšším soudem a byly zřízeny, aby snížily zátěž Nejvyššího soudu.

O odvoláních proti rozhodnutím krajských soudů rozhodují krajské odvolací soudy. Krajské odvolací soudy jsou soudy třetího stupně v trestních věcech, v nichž krajský soud by soudem druhého stupně. Krajské odvolací soudy tvoří senáty a trestní a občanskoprávní kolegia, v jejichž čele stojí předseda.

Nejvyšší soud Maďarska

Nejvyšší soud se nachází na vrcholu soudní hierarchie a v jeho čele stojí předseda. Jeho nejdůležitějším úkolem je určovat jednotnou a ustálenou soudní praxi. Nejvyšší soud plní tento svůj úkol tím, že vydává tzv. sjednocující rozhodnutí. Tato rozhodnutí poskytují pokyny, pokud jde o zásady, a jsou pro soudy závazná.

Nejvyšší soud

rozhoduje o odvoláních proti rozhodnutím krajských soudů nebo krajských odvolacích soudů v případech stanovených právními předpisy,

posuzuje žádosti o přezkum,

vydává sjednocující rozhodnutí, která jsou pro soudy závazná,

provádí analýzy judikatury v uzavřených věcech, kde rozhodnutí se stalo již pravomocným, a v rámci toho přezkoumává a posuzuje judikaturu soudů,

zveřejňuje soudní rozhodnutí o zásadách,

přijímá rozhodnutí o tom, zda jsou obecní vyhlášky v rozporu s jinými právními předpisy a zda mají být zrušeny,
přijímá rozhodnutí, kterými se konstatuje porušení zákonných legislativních povinností místním orgánem.
Nejvyšší soud má senáty pro soudní rozhodování, sjednocující rozhodnutí, místní orgány a vydávání zásad, jakož i trestní, občanskoprávní a správní a pracovní kolegia a skupiny pro analýzu judikatury.

Národní justiční úřad (*Országos Bírósági Hivatal*) a Národní rada pro soudnictví (*Országos Bírói Tanács).*

Předseda Národního justičního úřadu vykonává centralizované úkoly související se správou soudů, vykonává manažerské pravomoci podle kapitoly věnované soudům zákona o rozpočtu a dohlíží na správní činnosti předsedů krajských odvolacích soudů a krajských soudů. Národní rada pro soudnictví, nezávislý orgán volený soudci a tvořený výlučně soudci, je dozorčí radou pro centralizovanou správu soudů. Kromě svých úkolů v oblasti dozoru je NJC rovněž zapojena do správy soudů.

3. Kontaktní údaje

Országos Bírósági Hivatal
Adresa: 1055 Budapešť, Szalay u. 16.
Poštovní adresa: 1363 Budapešť Pf.: 24.
Tel. +36 13544100
Fax +36 13124453
E-mail: obh@obh.birosag.hu
Internetová stránka soudů

I.2 Ústavní soud

1. Úkoly

Ústavní soud (*Alkotmánybíróság*) je hlavním orgánem pro ochranu základního zákona. Jeho povinnosti spočívají v ochraně demokratických zásad právního státu, ústavního pořádku a práv zaručených základním právem, zabezpečování vnitřní soudržnosti právního systému a prosazování zásady dělby moci. Ústavní soud byl zřízen Národním shromážděním v roce 1989. Základní zákon stanoví základní pravidla týkající se povinností a smyslu existence Ústavního soudu, zatímco hlavní linie organizačních a procesních pravidel jsou obsaženy v zákoně o Ústavním soudu. Podrobná pravidla týkající se postupů Ústavního soudu jsou stanovena v jednacím řádu.

2. Organizace

Ústavní soud je orgán tvořený patnácti členy. Jeho členové jsou voleni Národním shromážděním dvoutřetinovou většinou s mandátem na dvanáct let. Soudcem Ústavního soudu se může stát pouze uznávaný právník z akademického prostředí nebo osoba s nejméně dvacetiletou právní praxí. Předseda Ústavního soudu je volen Národním shromážděním ze soudců Ústavního soudu na dobu jejich funkčního období soudce Ústavního soudu.
Ústavní soud zasedá v plénu, v pětičlenných senátech nebo jako samosoudce. Rozhodnutí o ústavnosti zákonů a jiných závažných věcí jsou přijímána v plénu.
Soudní kancelář vykonává organizační, operativní, administrativní a rozhodovací funkce. V čele kanceláře je generální tajemník, který je volen v plénu na návrh předsedy.

3. Pravomoci

Předběžné posouzení souladu se základním zákonem

Navrhovatel zákona, tj. vláda nebo předseda Národního shromáždění, může požádat Národní shromáždění, aby předložilo přijatý zákon Ústavnímu soudu k ústavnímu přezkumu za účelem posouzení jeho souladu se základním zákonem.
Kromě toho prezident republiky je povinen namísto podpisu předložit zákon přijatý parlamentem Ústavnímu soudu, pokud má za to, že tento zákon nebo kterékoli jeho ustanovení je v rozporu se základním zákonem, aby soud posoudil, zda je se základním zákonem v souladu. Pokud Ústavní soud stanoví, že posuzovaný zákon je v rozporu se základním zákonem, nemůže být zákon vyhlášen.

Následný přezkum souladu se základním zákonem (následné přezkumné řízení)

Toto řízení zavedené v roce 2012 může zahájit vláda, jedna čtvrtina poslanců, komisař pro základní práva, předseda Nejvyššího soudu a nejvyšší státní zástupce.
Ústavní soud zruší jakékoli sporné ustanovení, pokud v tomto řízení shledá, že je v rozporu se základním právem.

Zahájení individuálního přezkumného řízení soudcem

Soudce, který má při projednávání věci za to, že zákon, který má být uplatněn, je v rozporu se základním zákonem, musí požádat Ústavní soud, aby řízení přezkoumal a pozastavil. V případě zahájení řízení soudcem může Ústavní soud rozhodnout, že zákon nebo právní ustanovení je v rozporu se základním zákonem a prohlásit je v daném případě, nebo dokonce obecně, za nepoužitelný.

Ústavní stížnosti

Ústavní stížnost je jedním z nejdůležitějších nástrojů pro ochranu základních práv. Lze jí využít především v případě, že při vydávání soudního rozhodnutí došlo k porušení základních práv stěžovatele daných základním zákonem. Takovéto porušení může nastat během soudního řízení týkajícího se věci, v níž se použije zákon, který je v rozporu se základním zákonem, nebo pokud je vydáno rozhodnutí ve věci samé nebo jakékoli jiné rozhodnutí, které dospěje k závěru, že soudní řízení je v rozporu se základním zákonem. Ústavní stížnost lze výjimečně podat i v případě, že byla přímo porušena základní práva stěžovatele ve věci, v níž nebylo vydáno soudní rozhodnutí. Ústavní soud pak zruší jakýkoli zákon nebo soudní rozhodnutí, pokud shledá, že je v rozporu se základním zákonem.

Posouzení rozporu s mezinárodními dohodami

Podle zákona o Ústavním soudu lze posuzovat, zda je určitý maďarský zákon v souladu s některou mezinárodní dohodou. Řízení může zahájit jedna čtvrtina poslanců, vláda, komisař pro základní práva, předseda Nejvyššího soudu, nejvyšší státní zástupce nebo soudce v souvislosti se zákonem, který má být v určité věci použit.
Ústavní soud může v plném rozsahu nebo částečně zrušit jakýkoli zákon, pokud shledá, že je v rozporu s mezinárodní dohodou, a může se obrátit na zákonodárce, aby ve stanovené lhůtě přijali opatření nezbytná k vyřešení rozporu.

Další pravomoci

Ústavní soud provádí výklad ustanovení základního zákona v případě jakékoli konkrétní ústavní záležitosti na návrh Národního shromáždění nebo jeho stálého výboru, prezidenta republiky nebo vlády, pokud lze takový výklad přímo odvodit ze základního zákona.
Kdokoli může podat návrh, aby Ústavní soud přezkoumal rozhodnutí Národního shromáždění vyhlásit referendum nebo odmítnout vyhlásit povinné referendum.
Národní shromáždění může rozpustit orgán zástupců místního orgánu nebo menšinovou samosprávu, pokud jedná způsobem, který je v rozporu se základním zákonem. Předtím však Ústavní soud vydá z podnětu vlády k dané věci své stanovisko.
Ústavní soud provádí řízení k odvolání prezidenta republiky z úřadu na návrh Národního shromáždění.

Ústavní soud může rozhodovat o otázkách střetu pravomocí mezi státními orgány a mezi státními orgány a orgány místní samosprávy.
Ústavní soud může z moci úřední stanovit, že určité opatření je v rozporu se základním zákonem z důvodu legislativního opomenutí, a v tomto případě vyzve subjekt odpovědný za opomenutí, aby zjednal nápravu.

4. Kontaktní údaje

Adresa: 1015 Budapešť, Donáti u. 35–45.
Poštovní adresa: 1535 Budapešť, Pf. 773.
Tel. +36 14883100
Internetová stránka Ústavního soudu
Stránka na Facebooku

II. Vnitrostátní instituce na ochranu lidských práv, veřejný ochránce práv

II.1 Komisař pro základní práva (*Az Alapvető Jogok Biztosa*) (vnitrostátní instituce na ochranu lidských práv v rámci OSN)

1. Komisař pro základní práva

Podle základního zákona Maďarska Národní shromáždění také přijalo zákon o komisaři pro základní práva, kterým vytvořilo nový, jednotný systém veřejného ochránce práv.
Komisař pro základní práva se zodpovídá pouze parlamentu. Veřejný ochránce práv jedná během svého řízení nezávisle, výlučně na základě základního zákona a jiných právních předpisů. Veřejný ochránce práv je volen dvěma třetinami hlasů zástupců Národního shromáždění na návrh prezidenta republiky na dobu šesti let a Národnímu shromáždění podává o své práci každoročně zprávu.
Komisař pro základní práva může být opakovaně zvolen pouze jednou. Podle zákona o komisaři pro základní práva pracují společně s komisařem pro základní práva dva zástupci: zástupce komisaře odpovědný za ochranu zájmů budoucích generací a zástupce komisaře odpovědný za ochranu práv etnických menšin žijících v Maďarsku. Komisař zvolený Národním shromážděním navrhne zástupce, které rovněž zvolí Národní shromáždění.

2. Postup a jednání

Hlavním úkolem veřejného ochránce práv je prošetřovat zneužití týkající se základních práv a iniciovat obecná nebo konkrétní opatření k jejich nápravě.
V mezích stanovených zákonem upravujícím jeho pravomoci si veřejný ochránce práv zvolí opatření, jež považuje za přiměřené, kterým může být:
doporučení k nápravě zneužití základních práv určené orgánu dozoru, který dohlíží nad orgánem, který zneužití způsobil,
náprava zneužití iniciovaná společně s vedoucím dotčeného orgánu,
návrh na zahájení řízení Ústavního soudu,
zahájení přezkumu souladu městské vyhlášky s ostatními právními předpisy Nejvyšším soudem,
návrh na vydání opatření (prostřednictvím nejvyššího státního zástupce), která by mělo přijmout státní zastupitelství,
zahájení stíhání odpovědné osoby před příslušným orgánem, pokud má veřejný ochránce práv přiměřené podezření, že došlo ke spáchání přestupku nebo kázeňského deliktu; pokud se jedná o trestný čin, řízení musí být zahájeno,
návrh na změnu, zrušení nebo zveřejnění právního předpisu nebo právního nástroje státní správy orgánem oprávněným vydávat zákony nebo právní nástroje státní správy,
předložení věci Národnímu shromáždění v rámci výroční zprávy jakožto konečné opatření.
Jakákoli osoba, která se domnívá, že jednáním nebo opomenutím orgánu došlo k porušení jejích základních práv nebo porušení přímo hrozí, se může obrátit na komisaře pro základní práva za předpokladu, že daná osoba vyčerpala všechny dostupné možnosti opravných prostředků ve správním řízení – nebo nemá žádné opravné prostředky k dispozici.
Komisař pro základní práva a zástupci komisaře monitorují prosazování práv etnických menšin žijících v Maďarsku a zájmy budoucích generací.
Komisař pro základní práva nemůže přezkoumávat činnosti Národního shromáždění, prezidenta republiky, Ústavního soudu, Státního kontrolního úřadu Maďarska nebo státních zastupitelství s výjimkou vyšetřovacího orgánu státního zastupitelství.
Komisař nesmí jednat, pokud:
uplynul více než rok od zveřejnění pravomocného správního rozhodnutí ve věci, proti které byla podána stížnost,
řízení bylo zahájeno před 23. říjnem 1989,
bylo zahájeno soudní řízení k přezkumu správního rozhodnutí nebo již bylo vyneseno pravomocné soudní rozhodnutí,
osoba, která činí podání, neuvedla svou totožnost a bez této informace nemůže být vedeno vyšetřování.
Nikdo nesmí být diskriminován za to, že se obrátí o pomoc na komisaře pro základní práva.
Způsoby podání stížnosti:
elektronicky: prostřednictvím položky „*Ügyet szeretnék indítani*“ (Chci zahájit řízení) v menu na internetových stránkách www.ajbh.hu nebo s pomocí „*Intelligens űrlap*“ (Inteligentní formulář), který lze najít na internetových stránkách,
e-mailem: panasz@ajbh.hu,
osobně v kanceláři pro podávání stížností Úřadu komisaře pro základní práva (Budapešť V. ker., Nádor u. 22.), dojednáním schůzky,
poštou: Alapvető Jogok Biztosának Hivatala (Úřad komisaře pro základní práva) 1387 Budapešť Pf. 40.
Podání návrhu a řízení vedené komisařem jsou bezplatná. Kopie dokumentů, které doposud v dané věci vznikly, a dokumenty nezbytné k jejímu posouzení je zapotřebí připojit k podání.

3. Zveřejnění ve veřejném zájmu

Podle zákona o stížnostech a zveřejňování ve veřejném zájmu lze od 1. ledna 2014 provést zveřejnění ve veřejném zájmu také prostřednictvím chráněného elektronického systému provozovaného komisařem pro základní práva. Zveřejnění ve veřejném zájmu upozorňuje na okolnosti, jejichž náprava nebo odstranění slouží zájmům komunity nebo společnosti jako celku. Zveřejnění ve veřejném zájmu může zahrnovat i doporučení.
Způsoby zveřejnění ve veřejném zájmu:
elektronicky prostřednictvím chráněného elektronického systému (https://www.ajbh.hu/kozerdeku-bejelentes-benyujtasa) nebo
osobně v kanceláři pro podávání stížností Úřadu komisaře pro základní práva (Budapešť V. ker., Nádor u. 22.), dojednáním schůzky.

4. Národní preventivní mechanismus OPCAT

Od 1. ledna 2015 komisař pro základní práva osobně nebo prostřednictvím svých zaměstnanců působí v Maďarsku jako národní preventivní mechanismus na základě opčního protokolu k Úmluvě OSN (OPCAT) proti mučení a jinému krutému, nelidskému či ponižujícímu zacházení nebo trestání. Úkoly národního preventivního mechanismu zahrnují:
kontrolu zajišťovacích zařízení pro účely prevence a v návaznosti na oznámení:
výslech zadržených osob,
prostudování dokumentace,
odeslání zpětné vazby,

konzultace s orgány,
formulování doporučení,
vypracování zpráv.

5. Kontaktní údaje

Adresa: 1051 Budapešť, Nádor utca 22.
Poštovní adresa: 1387 Budapešť Pf. 40.
Tel. +36 14757100
Fax +36 12691615
E-mail: panasz@ajbh.hu
Internet: http://www.ajbh.hu/hu

II.2 Specializované úřady na ochranu lidských práv

II.2.1 Maďarský národní úřad pro ochranu údajů a svobodu informací

1. Úkoly a organizace

Právo na ochranu osobních údajů a právo na zpřístupnění informací veřejného zájmu patří mezi základní ústavní práva. Článek VI základního zákona Maďarska stanoví, že:
1) Každý má právo na to, aby byl respektován jeho soukromý a rodinný život, domov, komunikace a pověst.
2) Každý má právo na ochranu svých osobních údajů a rovněž na přístup k informacím veřejného zájmu a na jejich šíření.
3) Nezávislý orgán zřízený podle základního zákona dohlíží na prosazování práva na ochranu osobních údajů a práva na přístup k údajům veřejného zájmu.
Maďarský národní úřad pro ochranu údajů a svobodu informací (*Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság* – NAIH) nahradil veřejného ochránce práv pro ochranu údajů, který působil v letech 1995 až 2011. Od 1. ledna 2012 NAIH pomáhá zaručovat práva na informace dodatečnými regulačními prostředky (například ukládáním pokut v souvislosti s ochranou osobních údajů).
Podstata těchto práv, povinnosti správců údajů a organizace a postupy NAIH jsou stanoveny v zákoně o informacích (zákon CXII z roku 2011 o právu na informační sebeurčení a svobodu informací), avšak podrobné požadavky konkrétních postupů zpracovávání údajů jsou obsaženy v jiných příslušných právních předpisech (např. zákon o policii a zákon o veřejném vzdělávání). Podle § 1 zákona o informacích je cílem tohoto zákona chránit soukromí fyzických osob a zajistit transparentnost veřejných záležitostí.
NAIH je nezávislým autonomním vládním subjektem, jeho předseda je jmenován na dobu devíti let prezidentem republiky na návrh premiéra a jeho organizační struktura je tvořena i odděleními.

2. Pravomoci

Hlavním úkolem NAIH je vést vyšetřování v záležitostech ochrany údajů a svobody informací na základě oznámení a stížností (podaných on-line, písemně nebo osobně) a z moci úřední vést správní řízení pro ochranu údajů (pokud se podezření na porušení týká mnoha lidí nebo by mohlo významně ohrozit zájmy nebo způsobit značnou škodu).
Kromě toho může tento úřad z moci úřední vést správní řízení pro kontrolu utajených informací, postupovat případy porušení související s informacemi veřejného zájmu nebo informacemi, které jsou veřejně známé z důvodu veřejného zájmu, soudu a zasahovat do soudních žalob. Vede rovněž rejstřík ochrany údajů.
Pravomoci úřadu zahrnují také vydávání stanovisek k příslušným právním předpisům, zastupování Maďarska v běžných komisích EU na ochranu údajů a provádění auditů ochrany údajů na žádost správce – za poplatek.

3. Kontaktní údaje

Adresa: 1125 Budapešť Szilágyi Erzsébet fasor 22/C.
Poštovní adresa: 1530 Budapešť, Pf.: 5.
Tel. +36 13911400
E-mail: ugyfelszolgalat@naih.hu
Internet: http://www.naih.hu/

II.2.2 Úřad pro rovné zacházení

1. Úkoly a organizace

Podle zákona o rovném zacházení a prosazování rovných příležitostí dohlíží na prosazování požadavku rovného zacházení v Maďarsku Úřad pro rovné zacházení (*Egyenlő Bánásmód Hatóság*), jehož pravomoc se vztahuje na celé území Maďarska. Úřad je autonomním vládním orgánem, který je nezávislý a je vázán pouze zákonem. Není vázán žádnými pokyny a své úkoly plní odděleně od ostatních orgánů a bez nepatřičného vlivu. Úkoly lze na tento úřad delegovat pouze v souladu se zákonem. V čele úřadu stojí předseda jmenovaný na dobu devíti let prezidentem republiky na návrh premiéra.
Prvotním úkolem a hlavní činností úřadu je prošetřování stížností a oznámení, které obdrží v otázkách diskriminace. Úřadu je při jeho práci nápomocna síť úředníků pro rovné zacházení s celostátní působností.
Podle zákona znamená porušení požadavku rovného zacházení (diskriminace) diskriminaci osob na základě skutečných nebo pociťovaných charakteristik, které jsou předmětem ochrany.
Mezi charakteristiky, které jsou předmětem ochrany, podle zákona patří:
pohlaví
rasa
barva pleti
státní příslušnost
národnost
rodný jazyk
zdravotní postižení
zdravotní stav
náboženské nebo filozofické přesvědčení
politický nebo jiný názor
rodinný stav
mateřství (těhotenství) nebo otcovství
sexuální orientace
genderová identita
věk

sociální původ
majetek
pracovní poměr na částečný úvazek nebo na dobu určitou nebo kvazi-zaměstnanecký pracovní poměr
členství v organizaci pro zastupování zájmů
jiný stav, prvek nebo charakteristika
V kategorii „jiný stav“ lze prvky a charakteristiky neuvedené v zákoně, které jsou však obdobné povahy, považovat v souladu s výkladem daného zákona úřadem za charakteristiky, které jsou předmětem ochrany.
Úřad prošetřuje porušení ovlivňující osoby a skupiny, jejichž charakteristiky, které jsou předmětem ochrany, jsou v zákoně definovány velmi široce. Obvykle jedná na žádost osoby nebo osob, které zažily diskriminaci, ale řízení před úřadem mohou zahájit i organizace občanské společnosti nebo sdružení zástupců, pokud došlo k porušení nebo hrozí porušení dotýkající se skupiny s charakteristikami, které jsou předmětem ochrany. Úřad může z moci úřední jednat vůči maďarskému státu, místním orgánům a samosprávám menšin, jejich orgánům, organizacím jednajícím ve funkci orgánů veřejné moci, Maďarským obranným silám a donucovacím orgánům. Mezi nejčastější oblasti vyšetřování úřadu patří zaměstnanost, sociální zabezpečení, zdravotní péče, ubytování, vzdělávání a poskytování zboží a služeb.

2. Pravomoci

Úřad provádí své vyšetřování v rámci správních řízení. Během řízení se použijí zvláštní pravidla dokazování. Poškozená strana (žadatel) musí prokázat, že byla znevýhodněna a v době porušení měla – nebo pachatel předpokládal, že má – zákonem vymezenou charakteristiku, která je předmětem ochrany. Pokud žadatel splnil povinnost předložit takovýto důkaz, druhá strana (strana, proti které je řízení vedeno) musí prokázat, že okolnosti doložené důkazy předloženými poškozenou stranou se nestaly nebo že požadavek rovného zacházení splnila nebo nebyla povinna jej v rámci daného právního vztahu splnit. Úřad se vždy snaží nalézt smírné řešení mezi stranami dříve, než vynese své rozhodnutí, a pokud je jeho snaha úspěšná, dohodu o smíru schválí. Pokud strany dohody nedosáhnou, úřad vynese rozhodnutí ve věci samé na základě vlastního provedeného šetření. Pokud úřad stanoví, že požadavek rovného zacházení byl porušen, může jako sankci nařídit odstranění protiprávních okolností, zakázat protiprávní chování v budoucnosti, nařídit zveřejnění svého pravomocného rozhodnutí o porušení, uložit pokutu v rozmezí 50 000 HUF až 6 milionů HUF a vyvodit další právní důsledky vymezené ve zvláštních právních předpisech. Proti rozhodnutí úřadu nelze podat opravný prostředek prostřednictvím správních kanálů, ale může je přezkoumat správní a pracovní soud ve správním sporu.
Úřad má kromě vyšetřování konkrétních případů diskriminace také řadu dalších úkolů stanovených zákonem. Ty například zahrnují poskytování informací a pomoci dotčeným osobám, aby bylo možné přijmout opatření proti porušování zásady rovného zacházení, vydávání stanovisek k návrhům právních předpisů v oblasti rovného zacházení, navrhování právních předpisů v oblasti rovného zacházení, poskytování informací veřejnosti a Národnímu shromáždění týkajících se stavu prosazování rovného zacházení, spolupráci s organizacemi občanské společnosti a mezinárodními organizacemi atd.
Úřad je členem evropské sítě orgánů pro rovné zacházení (Equinet), která spojuje více než 40 členských organizací ze 33 evropských zemí působících jako vnitrostátní orgány pro rovné zacházení v jejich vlastních zemích. Zaměstnanci úřadu jsou zapojeni do práce tematických pracovních skupin Equinet, jakož i do kurzů odborné přípravy a seminářů pořádaných několikrát ročně, aby udržovali krok s nejnovějšími úspěchy v mezinárodním vývoji právních předpisů v oblasti rovného zacházení a vyměňovali si zkušenosti se zástupci evropských organizací vykonávajících obdobné úkoly jako tento úřad.
Úřad se pravidelně účastní akcí a tematických projektů Agentury Evropské unie pro základní práva (FRA) a Evropské komise proti rasismu a nesnášenlivosti (ECRI) Rady Evropy v rámci svých mezinárodních vztahů.
Podrobné informace týkající se úřadu jsou k dispozici na jeho internetových stránkách.

3. Kontaktní údaje

Sídlo: 1013 Budapešť, Krisztina krt. 39/B
Tel. +36 17952975
Fax +36 17950760
Internet: http://www.egyenlobanasmod.hu/

II.2.3 Nezávislá komise pro stížnosti na policii

1. Úkoly a organizace

V roce 2008 se Národní shromáždění rozhodlo zřídit Nezávislou komisi pro stížnosti na policii (*Független Rendészeti Panasztestület*) za účelem vytvoření zvláštní instituce pro stížnosti na policejní postupy. Tato instituce je tvořena členy volenými Národním shromážděním na dobu šesti let. Členové mají diplom v oboru právo, od nikoho nepřijímají pokyny a jejich jednací řád vychází z právních předpisů.
Právní rámec pro práci komise představuje především zákon o policii. Cílem komise je prošetřovat postupy vyřizování stížností v působnosti policie, ale nezávisle na hierarchických vztazích, z pohledu ochrany základních práv. Komise tedy činnost policie přezkoumává na základě konkrétních stížností v jednotlivých věcech, a nikoliv obecně, abstraktně.

2. Pravomoci a postup

Kdo může podat stížnost, kdy a jak?

Stížnost může bez ohledu na svou státní příslušnost podat kdokoli:
kdo byl předmětem policejního opatření nebo kdo je dotčen policejním opatřením,
nebo v jehož případě policie nepřijala potřebná opatření,
nebo kdo byl podroben donucovacím opatřením ze strany policie a má pocit, že jeho základní práva byla omezena nebo byla v důsledku toho porušena lidská práva.
Stížnost může být podána osobně, v zastoupení nebo prostřednictvím právního zástupce (v případě nezletilé osoby nebo osoby nesvéprávné prostřednictvím jejího zákonného zástupce). Stížnost je nutné podat do dvaceti dní od policejního opatření, nekonání nebo donucovacího opatření, nebo pokud se o tom stěžovatel dozvěděl až později, do dvaceti dní od data, kdy se o tom stěžovatel dozvěděl. Stížnost lze podat poštou (v tomto případě musí stěžovatel podání vlastnoručně podepsat), faxem nebo e-mailem prostřednictvím internetových stránek komise nebo osobně v pracovní době komise (po předchozím telefonickém sjednání schůzky).
Pokud stěžovateli bránila v podání stížnosti ve stanovené lhůtě objektivní překážka, zpoždění může být prominuto, pokud stěžovatel pozdní podání odůvodní (např. dlouhodobá nemocniční léčba) v rámci 6 měsíců.
Osoba, která zmeškala dvacetidenní lhůtu, ale dosud neuplynulo třicet dní od dané události (nebo od okamžiku, kdy se o ní tato osoba dozvěděla), se může obrátit na vedoucího policejního orgánu (policejní velitel nebo policejní komisař), pokud policisté uplatnili opatření, proti kterým je podávána stížnost, a dosud neuplynula časová lhůta. V těchto případech provede postup pro vyřízení stížnosti velitel policejní stanice.

Co komise přezkoumává?

požadavek na plnění policejních povinností a pokynů, porušení těchto povinností a pokynů nebo jejich neprovedení (zejména požadavek přijmout opatření, proporcionalita, zjistitelnost, povinnost poskytnout pomoc atd.),

policejní opatření nebo nepřijetí policejních opatření, jejich protiprávnost (zejména: kontroly totožnosti, prohlídka oblečení, zavazadla a vozidla, zatčení, výslech, postupy cizinecké policie, opatření přijatá v soukromých bytech, vymáhání dopravních předpisů atd.),
používání a protiprávnost donucovacích zařízení (zejména: fyzický nátlak, pouta, chemické prostředky, zbraně určené k omráčení a znehybnění, obušky, silniční zátarasy, používání střelných zbraní, použití skupinové síly, rozptýlení davu atd.).

Kdy nemůže Komise zahájit řízení nebo vést šetření ve věci samé?

Jelikož komise není oprávněna tak činit ze zákona, tuto pravomoc nemá, a není tedy oprávněna:
posuzovat obecné připomínky, připomínky navrhující zlepšení nebo kritické připomínky nebo zveřejnění informací ve veřejném zájmu,
vyšetřovat přestupky nebo snižovat či rušit jakékoli uložené správní pokuty,
posuzovat zákonnost úkonů provedených během trestních řízení,
přiznávat odškodnění,
určovat trestní, správní nebo disciplinární odpovědnost zasahujících policistů,
přezkoumávat zákonnost rozhodnutí přijatých ve správních nebo trestních řízeních.

Pokud došlo k nepřijatelnému jednání ze strany policie během jiného probíhajícího řízení, například v trestním nebo správním řízení, stěžovatel musí využít dostupných opravných prostředků a uplatnit své námitky v uvedených probíhajících řízeních, ledaže by stěžovatel vznesl námitku proti způsobu, jakým byl procesní úkon proveden (například tón hlasu použitý při výslechu svědka, způsob provedení domovní prohlídky). V tomto případě je komise rovněž oprávněna provést posouzení.

Co musíte vědět o řízení

Aby mohla být věc prošetřena, má stěžovatel možnost obrátit se na vedoucího policejního orgánu, který provedl napadané opatření, nebo na komisi. Stěžovatel si tedy může vybrat, zda bude stížnost zkoumat orgán v rámci organizační struktury policie (vedoucí orgánu, který opatření provedl), nebo nezávislý orgán mimo policii (komise). Toto opatření má zároveň sloužit ke vzájemnému oddělení těchto dvou řízení a vždy je možné vést pouze jedno z nich – konkrétně řízení, které si stěžovatel zvolí.

Komise je dále oprávněna šetřit jakoukoli stížnost podanou k policii, a pokud se dozví o případu, kdy nastaly podmínky pro její zásah, oznámí to stěžovateli a policejnímu orgánu, který se danou věcí zabývá. Do osmi dní od přijetí oznámení může stěžovatel požádat policejní orgán, aby v návaznosti na přezkum provedený komisí stížnost posoudil. Policejní orgán zabývající se věcí musí po přijetí oznámení komise své řízení pozastavit. Toto předání řízení mohou iniciovat sami stěžovatelé během policejního řízení o stížnosti nebo kdykoli poté až do vydání pravomocného správního rozhodnutí, a pokud jsou podmínky pro předání splněny, řízení o stížnosti bude pokračovat v rámci komise.

Cílem komise při zkoumání stížnosti z hlediska věci samé je stanovit, zda policejní opatření popsaná ve stížnosti byla provedena podle pravidel, byla nezbytná, odůvodněná a přiměřená a zda jimi nebylo porušeno jakékoli základní právo stěžovatele.

Pokud je během přezkumu zjištěno porušení základních práv stěžovatele, komise musí také posoudit, jak závažné toto porušení je s ohledem na okolnosti případu. Pokud komise dospěje k závěru, že:
k žádnému porušení nedošlo (například z toho důvodu, že základní práva stěžovatele byla omezena zákonným způsobem) nebo
porušení základního práva nelze určit z důvodu rozporu mezi vyjádřeními, který nelze vyřešit na základě dostupných dokumentů, nebo
k porušení základního práva sice došlo, ale bylo méně závažné,
pak komise své posouzení předá vedoucímu příslušného policejního orgánu, který v řízení o stížnosti rozhodne na základě oficiálních předpisů upravujících práci policie a s přihlédnutím k právnímu stanovisku uvedenému v posouzení komise. Stěžovatel může proti tomuto rozhodnutí podat opravný prostředek, což zahrnuje možnost soudního přezkumu rozhodnutí, v souladu se zákonem o obecných pravidlech správních řízení a služeb. Stěžovatelé mohou předem napadnout předání řízení o stížnosti příslušnému policejnímu orgánu u komise, pokud se například obávají podjatosti nebo možných důsledků. V takovém případě by však komise musela řízení ukončit, neboť by řízení z důvodu námitky stěžovatele nemohla nikomu předat.

Pokud komise zjistí závažné porušení základních práv, předloží své posouzení – v závislosti na dotčeném orgánu – vrchnímu komisaři maďarské státní policie, generálnímu řediteli orgánu odpovědného za prevenci vnitřní trestné činnosti a odhalování trestné činnosti nebo generálnímu řediteli orgánu odpovědného za boj proti terorismu, který pak o stížnosti rozhodne na základě použitelných pravidel a s přihlédnutím k právnímu stanovisku uvedenému v posouzení komise. Pokud se rozhodnutí orgánu zabývajícího se danou věcí liší od posouzení komise, musí být uvedeno odůvodnění rozhodnutí. Je také samozřejmě možné se proti takto vynesenému policejnímu rozhodnutí odvolat k soudu. V takovémto řízení může být použito posouzení komise.

Další podrobná pravidla týkající se práce komise lze najít v jejím jednacím řádu na internetových stránkách komise.

3. Kontaktní údaje

Poštovní adresa: H-1358 Budapešť, Széchenyi rakpart 19.
Tel. +36 14416501
Fax +36 14416502
E-mail: info@repate.hu
Internet: https://www.repate.hu/index.php?lang=hu

III. Jiné

III.1 Maďarské státní zastupitelství

1. Organizace státního zastupitelství

Státní zastupitelství Maďarska je nezávislá ústavní organizace vázaná pouze právními předpisy.

Státní zastupitelství vede a řídí nejvyšší státní zástupce, kterého volí Národní shromáždění ze státních zástupců na dobu devíti let a který se tedy zodpovídá parlamentu podle veřejného práva. Nejvyšší státní zástupce musí každoročně podávat zprávy o činnosti státního zastupitelství.

Soustavu státního zastupitelství v Maďarsku tvoří:
nejvyšší státní zastupitelství;
odvolací vrchní státní zastupitelství;
vrchní státní zastupitelství;
okresní státní zastupitelství.

V odůvodněných případech může být zřízeno nezávislé vrchní státní zastupitelství nebo státní zastupitelství na okresní úrovni, aby provádělo šetření a jiné úkoly státního zastupitelství.

Existuje pět odvolacích vrchních státních zastupitelství a dvacet jedna vrchních státních zastupitelství (jedno metropolitní, devatenáct župních a jedno ústřední vyšetřovací) pod vedením nejvyššího státního zastupitelství. Organizační struktura vrchních státních zastupitelství – s výjimkou ústředního vyšetřovacího vrchního státního zastupitelství – se v zásadě dělí mezi činnosti spadající pod trestní právo a veřejné právo.

Okresní státní zastupitelství a státní zastupitelství na okresní úrovni pod vedením metropolitních a župních vrchních státních zastupitelství se zabývají případy, které nejsou ze zákona nebo na základě pokynů nejvyššího státní zástupce přiděleny jinému státnímu zastupitelství, a plní úkoly související s vyšetřováním.
Vědecká a výzkumná instituce státního zastupitelství, Národní kriminologický ústav (*Országos Kriminológiai Intézet*), je součástí organizace státních zastupitelství, ale není orgánem činným v trestním řízení. Pracuje na rozvoji teorií a postupů v rámci výzkumu trestných činů, kriminologie a trestněprávní vědy.

2. Hlavní úkoly státního zastupitelství

Nejvyšší státní zástupce a státní zastupitelství jsou nezávislá a státní zástupci vystupující při výkonu spravedlnosti jsou jedinými vykonavateli sankční pravomoci státu. Státní zastupitelství stíhá trestné činy, přijímá opatření proti jiným protiprávním úkonům a opomenutím a prosazuje předcházení trestné činnosti.
Nejvyšší státní zástupce a státní zastupitelství
vykonávají práva v souvislosti s vyšetřováním, jak stanoví právní předpisy;
zastupují státní zastupitelství v soudních řízeních;
dohlížejí na zákonnou činnost vězeňských služeb;
vykonávají další pravomoci a povinnosti vymezené zákonem jako ochránci veřejného zájmu.
Státní zastupitelství
vyšetřuje případy uvedené v trestním řádu (vyšetřování vedené státním zastupitelstvím);
dohlíží na to, aby nezávislá vyšetřování vyšetřujícího orgánu byla prováděna zákonným způsobem (dohled nad vyšetřováním);
vykonává další práva vymezená zákonem v souvislosti s vyšetřováním;
státní zástupce vykonává pravomoc zahájit trestní stíhání svěřenou orgánům veřejné moci; zastupuje obžalobu v soudním řízení a vykonává práva na podání opravného prostředku, která přiznává trestní řád;
vykonává právní dohled nad dodržováním trestů, vedlejších sankcí, opatření, donucovacích opatření pro zbavení nebo omezení osobní svobody a následných opatření, jakož i nad dodržováním právních předpisů týkajících se vedení databází trestních a správních záznamů a záznamů o nejhledanějších osobách a rozhodnutí, kterými jsou centrálně znepřístupněny elektronické údaje; účastní se také řízení vedených soudci ukládajícími trest; přispívá k řádnému uplatňování právních předpisů v soudních řízeních (zapojení státního zástupce do soudních sporných a nesporných řízení před civilními, pracovními, správními a hospodářskými soudy);
prosazuje dodržování právních předpisů orgány, které jednají ve funkci orgánů veřejné moci nebo řídí mimosoudní spory;
věnuje zvláštní pozornost stíhání trestných činů spáchaných dětmi nebo na dětech a dodržování zvláštních pravidel týkajících se správních a trestních řízení zahajovaných proti nezletilým; spolupracuje při prosazování práv dětí v případech vymezených zákonem a zahajuje řízení pro přijetí nezbytných opatření na ochranu dítěte;
plní své úkoly vyplývající z mezinárodních dohod, a zejména v souvislosti s poskytováním právní pomoci a žádostmi o právní pomoc;
plní úkoly související s účastí Maďarska v Eurojustu;
zajišťuje zastoupení v právních sporech o odškodnění za porušení a škody způsobené během jeho činnosti.
S ohledem na ochranu veřejného zájmu se státní zastupitelství snaží zajistit, aby všichni dodržovali právní předpisy. Při porušení právních předpisů státní zastupitelství přijímá opatření v zájmu zákonnosti, a to v zákonem stanovených případech a zákonem stanoveným způsobem. Pokud právní předpisy nestanoví jinak, státní zastupitelství je povinno konat, pokud orgán, který měl upustit od porušování právních předpisů, nepřijal nezbytná opatření, přestože mu to ukládá základní zákon, zákon nebo jiný právní předpis nebo právní nástroj státní správy, nebo pokud je okamžité opatření státního zástupce nezbytné k ukončení porušení práva, které je důsledkem porušení právních předpisů.
Pravomoci a povinnosti ve veřejném zájmu jiné než trestní povahy, které má vykonávat státní zastupitelství jako subjekt, který se podílí na výkonu spravedlnosti, jsou stanoveny ve zvláštních právních předpisech. Státní zástupce vykonává tyto pravomoci zejména tak, že podává návrhy na zahájení soudních sporných a nesporných řízení a rovněž řízení vedených správními orgány a podává opravné prostředky.

3. Kontaktní údaje

Nejvyšší státní zástupce: Dr. Péter Polt
Sídlo: 1055 Budapešť, Markó u. 16.
Poštovní adresa: 1372 Budapešť, Pf. 438.
Tel. +36 13545500
E-mail: info@mku.hu
Internet: http://mklu.hu/

III.2 Podpora pro oběti

Služba podpory pro oběti (*Áldozatsegítő Szolgálat*) poskytuje pomoc především obětem, které utrpěly újmu, zejména fyzickou nebo duševní (psychologické trauma, šok), nebo kterým vznikla škoda jako přímý důsledek trestného činu nebo majetkového provinění. Stát posuzuje potřeby obětí a poskytuje jim odpovídající služby.

1. Postup

Služby podpory pro oběti jsou poskytovány specializovanými organizačními jednotkami metropolitní (župní) samosprávy. Oběti mohou při uplatňování svých nároků požádat o pomoc kteroukoli službu podpory pro oběti a u kterékoli služby podpory pro oběti si mohou podat žádost o okamžitou finanční pomoc, potvrzení statusu oběti a odškodnění (PDF).
Žádosti o okamžitou finanční pomoc, potvrzení statusu oběti nebo odškodnění je nutné podat na příslušných formulářích (formulář žádosti, žádost o potvrzení statusu oběti). Služba podpory pro oběti poskytuje pomoc při podávání formulářů.
Služby podpory pro oběti jsou bezplatné.
Žádosti o okamžitou finanční pomoc lze podat do pěti dní od spáchání trestného činu. Žádosti o odškodnění lze podat do tří měsíců od spáchání trestného činu – s výjimkou případů uvedených v zákoně o podpoře pro oběti trestného činu a odškodnění státem.
Opravné prostředky proti rozhodnutím služeb podpory pro oběti je nutné podat do patnácti dní Ministerstvu spravedlnosti prostřednictvím služby podpory pro oběti.

2. Služby

Podle zákona poskytované služby zahrnují:

pomoc při předkládání nároků: služba podpory pro oběti pomáhá obětem způsobem a v rozsahu, které odpovídají jejich potřebám při prosazování základních práv, což znamená poradenství v souvislosti s jejich právy a povinnostmi v trestních a správních řízeních, podmínky přístupu ke zdravotní péči, zdravotnímu pojištění, k sociálním dávkám a jiné státní podpoře a poskytování informací, právní rady, emocionální podpory a jakékoli jiné praktické pomoci v této souvislosti,
okamžitou finanční pomoc, kterou lze poskytnout během probíhajícího trestního řízení ve výši stanovené zákonem na ubytování, ošacení, dopravu a stravu a na náklady na lékařskou péči a pohřeb, pokud oběť není schopna tyto náklady hradit v důsledku trestného činu nebo majetkového provinění,
potvrzení postavení oběti (poškozeného): během probíhajícího trestního řízení služba podpory pro oběti potvrzuje status žadatele jakožto oběti formou úředního potvrzení vycházejícího z policejních dokumentů; oběť může potvrzení použít pro správní a jiná řízení, například vydávání dokumentů nebo poskytnutí přístupu k právní pomoci atd.
pomoc svědkům: svědci předvolaní k soudnímu jednání se mohou o radu obrátit na soudního úředníka pro pomoc svědkům; soudní úředník pro pomoc svědkům je úředník, který svědkům poskytuje rady, v souladu s příslušnými právními předpisy, ohledně poskytování svědectví s cílem usnadnit jejich předstoupení před soud,
poskytování bezpečného ubytování: stát podle potřeby poskytuje bezpečné domy maďarským státním příslušníkům nebo osobám, jež mají právo se volně pohybovat a žít v Maďarsku, které byly označeny za oběti obchodování s lidmi, a to bez ohledu na to, zda již trestní řízení bylo zahájeno či nikoli,
odškodnění státem: příbuzní osoby zavražděné během násilného trestného činu proti osobě nebo osoby vážně zraněné během takového trestného činu mohou požádat o odškodnění státem v podobě jednorázové platby nebo měsíčního příspěvku, pokud jsou v nouzi, jak stanoví zákon.

3. Kontaktní údaje

Nepřetržitá bezplatná linka podpory pro oběti přístupná ze sítí v Maďarsku:
+36 180225225
Služby podpory pro oběti
Další podrobné informace o podpoře pro oběti.

III.3 Právní pomoc

Podle zákona o právní pomoci je hlavním cílem služby právní pomoci (*Jógí Segítségnyújtó Szolgálat*) poskytovat odbornou právnickou pomoc osobám se sociálními potřebami při prosazování jejich práv a řešení jejich právních sporů – v určitých mezích a konkrétní formou.

1. Postup

Žádost o právní pomoc lze podat osobně nebo poštou (Právní pomoc – kontaktní údaje) k organizační jednotce („regionální kancelář“) odpovědné za právní pomoc na příslušném úřadu župní (metropolitní) samosprávy podle bydliště nebo obvyklého bydliště žadatele nebo, pokud neexistují, podle jeho korespondenční adresy nebo pracoviště podáním a podpisem formuláře (http://igazsagugyihivatal.gov.hu/dokumentumok-jogi-segitsegnyujtas) a připojením nezbytných příloh. Podání žádosti je bezplatné.
Na základě (pravomocného) rozhodnutí o schválení žádosti vydaného regionální kanceláří má pak daná osoba přístup ke službám kteréhokoli advokáta *ex-offo* (advokáti, právnické firmy, organizace občanské společnosti) ze seznamu advokátů *ex-offo* vedeného Ministerstvem spravedlnosti (http://www.kimisz.gov.hu/alaptev/nepugyvedje/nevjegyzek).
Opravné prostředky proti rozhodnutím služby právní pomoci je nutné podat do patnácti dní Ministerstvu spravedlnosti prostřednictvím regionální kanceláře.

2. Základní formy právní pomoci

A) Podpora pro mimosoudní řízení
pokud nebylo dosud zahájeno soudní řízení k vyřešení sporu,
poradenství a/nebo vypracování dokumentů,
nezakládá nárok na zastoupení; jménem klienta nebo namísto klienta nesmí jednat advokát *ex-offo*.
B) Podpora pro soudní řízení
pokud již probíhá soudní řízení,
zahrnuje zastupování,
nelze ji poskytnout osobě, která spáchala trestný čin nebo přečin,
oběti v trestním řízení lze poskytnout právní zastupování již od fáze vyšetřování a stíhání.
C) V jednoduchých případech služba poskytuje stručnou, ústní radu bez ověřování majetku klienta.

3. Podmínky pro vznik nároku

A) V občanských soudních řízeních sporných a nesporných:
stát hradí odměnu advokáta *ex-offo* / právního zástupce nebo zálohově hradí odměny za právní služby po dobu jednoho roku, pokud příjmy klienta a jeho majetková situace splňují kritéria stanovená zákonem,
stát zálohově vyplácí odměny za právní služby pro jakéhokoli klienta označeného v individuálním řízení službou podpory pro oběti jako oběť trestného činu, pokud splňuje podmínky týkající se příjmů a majetku stanovených zákonem.
B) V trestním řízení:
stát zálohově vyplácí odměny advokáta *ex-offo* / právního zástupce po dobu jednoho roku, pokud příjmy a majetková situace klienta splňují kritéria stanovená zákonem,
stát zálohově vyplácí odměny za právní služby pro jakéhokoli klienta označeného v individuálním řízení službou podpory pro oběti jako oběť trestného činu, pokud splňuje kritéria příjmu a majetku stanovená zákonem.
C) Společná pravidla
Klient musí doložit své příjmy a příjmy všech osob, které s ním žijí ve společné domácnosti, na základě dokumentů stanovených v zákoně o právní pomoci.
Zákon stanoví případy, v nichž nesmí být podpora poskytnuta, například sepisování smluv, ledaže by strany uzavírající smlouvu o podporu požádaly společně a podmínky pro podporu byly v každém ohledu splněny, nebo celní věci atd.

4. Kontaktní údaje

Regionální kanceláře:
Další podrobné informace o právní pomoci.

Poslední aktualizace: 22/12/2017
Originální verzi stránky (v jazyce příslušného členského státu) provozuje daný členský stát. Překlad pořídily útvary Evropské komise. Je možné, že změny, které v originální verzi případně provedly orgány daného členského státu, nebyly ještě do překladů zapracovány. Evropská komise vylučuje jakoukoli odpovědnost za jakékoli informace nebo údaje obsažené nebo uvedené v tomto dokumentu. Předpisy v oblasti autorských práv členských států odpovědných za tuto stránku naleznete v právním oznámení.